

The Digital *Viridarium consolationis* Project

Pars 4: De aliis virtutibus Caput 17: De oratione (21)

Augustinus:

Frigus caritatis cordis silentium.

Proinde leva manus tuas in oratione quia levavit manus suas deus in cruce.

Securus ergo manus leva.

Eius enim manus levate sunt, ut fideles eius possint inpetrare quod volunt.

Sed cum levatis,

querite, quid petatis ab omnipotente, tamen petite aliquid magnum?

Dives enim est omnibus invocantibus se.

Non deficias in oratione. Ille concessurus est etsi differt non aufert, securus ergo roga in fide, et accipies, et si modo non accipies tamen.

Nunquam fallere potest veritas, tu tamen serva fidem, et ille servabit pollicitationem.

Itaque fratres bonus nuntius est oratio, orationis pure magna est virtus, et velut fidelis nuntius mandatum peragit et penetrat quo caro non pervenit.

Orationis virtus iacula subicit inimici. Oratio grandis est munitio anime per illam cuncta nobis utilia a deo tribuuntur, et noxia queque pelluntur.

Et dominus quidem non facit aliqua que petuntur contra salutem, sed potius exhibet salutem. Novit enim medicus quid salutiferum quidve contrarium petat egrotus.

Frigus caritatis, silentium cordis est; flagrantia caritatis, clamor cordis est.

Augustinus Hipponensis, *Enarrationes in Psalmos*, 37.14 (CCSL 38, E. Dekkers & J. Fraipont eds., p.392, ll.17-18).

Leua ergo manus in oratione. Leuavit pro nobis Dominus noster manus in cruce, et extensae sunt manus eius pro nobis.

Augustinus Hipponensis, *Enarrationes in Psalmos*, 62.13 (CCSL 39, E. Dekkers & J. Fraipont eds., p.801, ll.8-10).

[fons nondum repertus]

Eia, fratres, quando leuatis manus,

quaerite quid petatis; ab Omnipotente enim petitis. Aliquid magnum petitie; non qualia petunt qui nondum crediderunt.

Augustinus Hipponensis, *Enarrationes in Psalmos*, 62.14 (CCSL 39, E. Dekkers & J. Fraipont eds., p.802, ll.2-4).

[fons nondum repertus]

Ergo non deficiamus in oratione. Ille quod concessurus est, etsi differt, non aufert; securi de pollicitatione ipsius non deficiamus orando; et hoc ex beneficio ipsius est.

Augustinus Hipponensis, *Enarrationes in Psalmos*, 65.24 (CCSL 39, E. Dekkers & J. Fraipont eds., p.856, ll.25-28).

Virtus magna purae orationis hic notatur, quae quasi persona quaedam ad Deum intrat, et mandatum peragit, quo caro pervenire nequit.

Petrus Lombardus, *Commentarius in Psalmos Davidicos*, 87.2 (PL 191, col.811D).

[fons nondum repertus]

Itaque Dominus non faciens quod videt peti contra salutem, potius se exhibet Salvatorem. Novit enim medicus quid salutiferum, quid contra petat aegrotus.

Zacharias Chrysopolitanus, *De concordia euangelistarum libri quatuor*, 4.157 (PL 186, col.515A).